

Драгомиръ Поповъ

Пожаритѣ по горитѣ и застраховката срещу тѣхъ

Не е наша задача да изтъкваме тукъ нито значението, кое то иматъ горитѣ за странитѣ, въ климатическо и напоително отношение, нито тѣхната търговска стойност, нито опаснитѣ последствия отъ обезлесяването. Въ случая ни интересуватъ пожаритѣ по горитѣ, тѣхните причини и размѣри, какъ да предпазимъ горитѣ отъ тѣхъ и какъ да намалимъ последствията отъ страшните опустошения.

Ето нѣкои данни за тѣзи пожари у нась:

Години	брой на пожаритѣ			опожарени декари		
	държавни гори	общински	частни	държавни	общински	частни
1922	40	—	—	4,400	—	—
1923	41	49	10	14,300	40,200	2,000

Макаръ и неизученъ подробно въпростътъ за пожаритѣ по горитѣ у нась, горната непълна таблица, за две години съ рѣдки и слаби пожари, ни дава донѣкѫде представа за загубитѣ, които понася нашето горско, а заедно съ него и цѣлото народно стопанство отъ опустошенията на тоя страшенъ бичъ за нашитѣ лесове.

Главнитѣ причини за пожаритѣ — съ малки изключения — почти навсѣкѫде сѫ едни и сѫщи: 1. зла воля; 2. желанието на овчарското население да разшири пашата за своитѣ стада; 3. невнимание и несъобразителностъ; 4. употребяване огньъ въ горитѣ и край горитѣ; 5. движение на желѣзопътнитѣ локомотиви.

Отъ всички причини за пожаритѣ, злата воля, за нещастие, е най-честата. Главнитѣ мотиви, които пораждатъ злата воля сѫ, обикновено, отмъщение и интересъ. Често пѫти злата воля е свързана съ единъ зле разбранъ интересъ: желанието за добиване съ нова паша. Овчарското население, особено въ планинитѣ, подлага на огньъ горитѣ, за да разшири своитѣ пасища. У нась тия пожари се срѣщатъ най-вече въ горитѣ — яйлжи, кѫдето държавата е владѣтель на дърветата, а овчарите на пашата — и последнитѣ се стремятъ да разширяватъ, за смѣтка на държавата, своята паша.